

det ikke gøres op, som hr. Ole Nielsen forsøger at gøre det op.

Men jeg har forsøgt at sige fordomsfrit, at selvfølgelig vil der, når euroen er trådt i kraft, kunne laves analyser, der viser, at det både kan være en fordel for Danmark, og det kan være ulempe for Danmark, alt efter hvilken side man ser på af mønten. Det har jeg sagt til hr. Ole M. Nielsen. Vi vil gerne være med til at dykke ned i begge former for diskussion. Det, der bare har været kendetegnet indtil nu, er jo, at regeringsapparatet, som er dem, der sidder med ressourcerne, og som kan lave rapporterne, analyserne, efter vores opfattelse meget ensidigt, også her i dag i fremlæggelsen fra statsministerens og økonomiministerens side har fokuseret på den ene side og ikke på den anden side, nemlig kun på de ulemper, der måtte være for Danmark.

Så må jeg sige til fru Elisabeth Arnold og vel i virkeligheden også til fru Lene Espersen: Det skal være skåret ud i pap, at Dansk Folkeparti ønsker ingen folkeafstemning om Danmarks mønt, om, at vi skal afskaffe kronen til fordel for euroen. Så er der ingen tvivl om det. Det har ikke noget at gøre med, om vi er bange for en folkeafstemning, fordi vi tror også, at befolkningen er enig med os i det her synspunkt.

Men det, det jo i virkeligheden handler om både for fru Elisabeth Arnold og også for fru Lene Espersen ligesom for alle andre unionsivrige mennesker her i det her Folketing, er, at man ønsker at tage folkeafstemninger, indtil man får sin vilje. Og det, det i virkeligheden handler om, er, at man i bund og grund ikke respekterer, selv om man påstår, man gør det, at den danske befolkning har taget stilling til fordel for kronen og til ulempe og ugunst for euroen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver nødt til at konstatere, at hr. Thulesen Dahl ikke kunne dokumentere noget som helst, men at hr. Thulesen Dahl kunne manipulere med udtalelser i stil med den her manipulation, som er fra Børsens Nyhedsmagasinet: »ØMU-afstemning i 2001«.

Det er åbenbart det eneste, hr. Thulesen Dahl har læst af den her artikel, for hvis hr. Thulesen Dahl går ind og læser, hvad statsministeren egentlig siger, vil han se, at statsministeren bliver spurgt: »Du lægger op til en debat i et par år om ØMU-forbeholdet. Kan vi konkludere, at vi i hvert fald ikke får en afstemning før 2001?«.

»Ja, det er der ikke noget, der tyder på. Som landet ligger lige nu, så er der ikke noget, der tyder på det«.

Hvordan er det en bekræftelse af, at man får en afstemning i 2001? Det er jo det, statsministeren siger vi ikke får.

Så jeg vil gerne høre hr. Thulesen Dahl, hvad det er for nogle socialdemokrater, som rejser land og rige rundt og agiterer for, at vi skal have en folkeafstemning i 2001, og som ikke tør sige det her.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg synes bare ikke, fru Lene Espersen fik rigtigt svar på sit spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl på det her med, at tider skifter og nye kuld vokser op, som aldrig får lov til at tage stilling til ØMU'en.

Derfor vil jeg gerne bede hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte: Er det ikke sandt, at hvis man først er med i ØMU'en, så har man netop ikke nogen chance for at forholde sig til, om man vil være med eller ej, og det gælder både børn og børnebørn og oldebørn og andre nye kuld, der vokser op?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo helt rigtigt, at man jo ikke kan gøre det op sådan i kroner og øre, også af den enkle grund, at vi jo ikke kender fremtiden. Vi ved jo ikke, hvad den vil bringe. Jeg gør det ikke. Det er muligt, hr. Thulesen Dahl eller Socialdemokratiet kender fremtiden. Tilsyneladende gør de jo, for den ene side mener jo, at der kun er ulemper, og den anden, at der kun er fordele.

Jeg kender ikke fremtiden. Jeg vil i høj grad være med til at betale for frihed. Jeg synes, frihed virkelig er værd at betale for. Jeg synes bestemt også, internationalt samarbejde og solidaritet er værd at tale for og betale for, især hvis det kan gøre verden bedre og sikrere, og det kan det jo normalt, og det tror jeg det kan.

Så det er sådan set det, det handler om for mig: Er vi villige til hver især at betale for vores holdning? Hvor meget vil vi betale for den, når vi skal ud og betale en velfærdsregning på grund af vores holdning for eller imod?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt kvittere for det ikkesvar, jeg fik fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Det er helt klart, at